

Hoofdstuk 1

'Je bent gestoord, dat is niets voor jou!'

Odette haalde haar schouders op. 'Het lijkt me leuk en ik droom er mijn hele leven al van. Waarom zou ik het niet proberen?'

Haar broer schudde zijn hoofd. 'Je kunt niet zomaar een boerderijtje kopen en de boerin uit gaan hangen. Je bent een echt stadsmens. Wat weet jij nou van dieren houden en groente kweken?'

'Meer dan ik ooit wist over alle andere dingen die ik gedaan heb. Ik heb er de afgelopen jaren al best veel over gelezen. En al was dat niet zo, er zijn zat boeken, cursussen en bergen informatie op internet om me op weg te helpen. Het lijkt me leuk.'

'Het is een vlucht.'

'Natuurlijk is het dat,' gaf ze toe, 'maar wat is daar erg aan? Als het me niet bevalt, verkoop ik de boel weer. Zo simpel is dat.'

'Nu klink je als een verwend, rijk nest.'

'Ik ben ook best rijk. Maar ik heb het grootste deel van mijn geld eigenhandig bij elkaar verdiend, dus dan mag ik ook eigenhandig beslissen waar ik het aan uitgeef.'

'Het is een slechte investering, zeker als je ervan uitgaat dat je het toch niet volhoudt.'

'Daar ga ik niet van uit, dat was mijn reactie op jouw twijfels. Ik zou dit niet doen, als ik er niet hard en lang over nagedacht had, dat weet je toch?'

Hij zuchtte. 'Je hebt gelijk, ik zeur. Je neemt altijd grote stappen, maar nooit ondoordacht en je komt er eigenlijk altijd beter uit dan dat je erin ging. Maar een boerderij? Ik moet er niet aan denken. Stallen uitmesten, in de modder wroeten... Bah!'

Odette grinnikte. 'Ik vraag toch ook niet of je me komt helpen? Hoewel, misschien zou het best goed voor je zijn om die mooi gemanicuurde handjes van je eens te laten wapperen.'

Hij trok een gezicht en maakt een overdreven gebaar met allebei zijn handen. 'Die wapperen genoeg als ik praat. Wat ik probeer af te leren, omdat het zo cliché is voor een homo, maar dat terzijde.'

'Wie weet wat een leuke boerenzoons ik daar tegenkom,' plaagde ze hem.

'Die mag je hebben, want voor ik het weet sta ik toch stallen uit te mesten. Ik hou me wel bezig met mijn nieuwste fotomodellen. Ik had er gisteren één voor de camera... Oef. Superknap en nog lief ook.'

'Heb je hem mee uit gevraagd?'

Lodewijk bloosde. 'We gaan zaterdagavond naar een concert.'

'Nou, ik ben benieuwd. Mag ik een foto zien?'

Hij haalde zijn telefoon tevoorschijn, scrollde even en hield het schermpje voor haar neus. 'Dit is 'm.'

Odette hield nog net een zucht binnen. Waarom viel haar broer altijd op dat soort types? Ze wist dat hij eigenlijk heel erg verlangde naar een vaste, stabiele

relatie, maar met deze jongens zou hij dat nooit vinden. Lief? De berekenende blik in die inderdaad prachtige blauwe ogen zei haar iets heel anders. Maar goed, misschien was ze bevooroordeeld, misschien zag ze dingen die er niet waren. Ze gunde het hem zo erg. Maar ze was bang dat hij hetzelfde probleem had als zij; een levenslange relatie zat er simpelweg niet in. Lo stopte de telefoon weer in zijn zak en merkte op: 'Je hebt me weer handig op een ander onderwerp gebracht. We hadden het over ...